

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo náměstí č. 34
728 81 Ostrava 1

Ke sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016
32 ICm 2315/2017 (C23)

V Brně dne 10. 8. 2017

Žalobce: **Ing. Lee Louda**, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, PSČ 110 00 Praha 1, **insolvenční správce dlužníka OKD, a.s.**, IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06 (dále také jen „**insolvenční správce**“)

Právně zastoupen: **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování **DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář**, Brno, Hlinky 118, PSČ 603 00, datová schránka: mcbpt3u

 Digitálně podepsal
JUDr. Dušan Dvořák

Žalovaný: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**, IČ: 72080043, se sídlem Na Jízdárně 3162/3, PSČ 709 00 Odvolání

Stanovisko žalobce k vyjádření žalované

Podepsáno elektronicky
Zasláno datovou schránkou

Přílohy dle textu

I.

Úvod

1. Dne 12. 7. 2017 byla žalobci doručena výzva shora nadepsaného soudu, aby žalobce do 30 dnů od jejího doručení sdělil soudu své stanovisko k vyjádření žalované ze dne 8. 6. 2017 (dále jen „**Vyjádření**“). Žalobce tímto vyhovuje uvedené výzvě soudu a předkládá tímto své stanovisko k Vyjádření. Slova uvozená velkým počátečním písmenem mají stejný význam, jak je definován v odpůrčí žalobě ze dne 5. 5. 2017.

II.

Argumentace žalované

2. V rámci svého Vyjádření žalovaná uvádí, že nárok žalobce neuznává, přičemž důvody, resp. argumentaci, pro které s žalovaným nárokem nesouhlasí, lze shrnout následovně:
 - a) Rozhodným okamžikem pro vznik pohledávky žalovaného není provedení zúčtování záloh na daň z příjmů, nýbrž to, kdy ze strany Dlužníka došlo k zúčtování úhrnu příjmů ze závislé činnosti konkrétním poplatníkům (jeho zaměstnancům), popřípadě kdy jim byl takto zúčtovaný úhrn příjmů skutečně vyplacen. Dle názoru žalovaného došlo k oběma skutečnostem až po rozhodnutí o úpadku Dlužníka, a tak je jeho pohledávku třeba považovat za pohledávku za majetkovou podstatou dle ustanovení § 168 odst. 2 písm. e) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InsZ**“).
 - b) Žalobce dostatečně neprokázal okamžik zúčtování úhrnu příjmů ze závislé činnosti konkrétním poplatníkům, za něž zálohy odvádí.
 - c) Platby proběhly až po rozhodnutí o úpadku, což znamená, že Platby je třeba považovat za hrazení pohledávek za majetkovou podstatou dle ustanovení § 168 odst. 2 písm. e) InsZ.
3. Žalovaná naproti tomu nečiní sporným ostatní skutečnosti, zejména to, že všechny Platby obdržela a že jde o Platby učiněné na pohledávky z titulu záloh na daň z příjmů za období měsíce dubna 2016.

III.

Stanovisko žalobce

4. Žalobce tímto předkládá své vyjádření ke každému z výše uvedených bodů argumentace žalované, jak jsou shrnuty v bodu 2 tohoto stanoviska.

Ad a) a b)

5. Dle žalovaného je meritorní skutkovou otázkou, kdy vznikla hmotněprávní povinnost Dlužníka srazit a odvést zálohu na daň z příjmu fyzických osob.
6. Žalobce i žalovaný se shodují, že tato problematika je vyřešena v rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR, sp. zn. 9 Afs 106/2014-43, ze dne 9. 4. 2015 (dále jen „**Rozsudek**“). Rozsudek jednoznačně stanoví, že „*zákon o daních z příjmů spojuje povinnost plátce srazit a odvést zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti s vyplacením příslušného příjmu nebo s jeho zúčtováním*“ přičemž „*Uvedená daňová povinnost tak vzniká, pokud nastane kterákoliv z těchto dvou možností (viz shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu*

ve věci sp. zn. I Afs 81/2008).“ Výše uvedené znamená, že povinnost plátce srazit a odvést zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti vzniká vyplacením příjmu jednotlivým poplatníkům, případně zúčtováním tohoto příjmu, a to podle toho, která z těchto skutečností nastala dříve.

7. U žalobce došlo nejdříve k zúčtování příjmů zaměstnanců, a to již zhotovením dokladů označených v tabulce obsažené v žalobě (dále jen „**Doklady**“). Všechny Doklady byly vydány ještě před vydáním rozhodnutí o úpadku. Tyto Doklady nyní také přikládáme jako důkaz o skutečnosti zúčtování záloh daně z příjmu a okamžiku kdy k tomuto zúčtování došlo.

Důkaz:

- Doklad č. 80001041 ze dne 30. 4. 2016
- Doklad č. 97013977 ze dne 6. 5. 2016
- Doklad č. 97006308 ze dne 6. 5. 2016
- Doklad č. 97002777 ze dne 6. 5. 2016
- Doklad č. 97003091 ze dne 6. 5. 2016
- Doklad č. 97002074 ze dne 6. 5. 2016
- Doklad č. 97007007 ze dne 6. 5. 2016
- Doklad č. 97013972 ze dne 5. 5. 2016
- Doklad č. 97006305 ze dne 5. 5. 2016
- Doklad č. 97003089 ze dne 5. 5. 2016
- Doklad č. 97002072 ze dne 5. 5. 2016
- Doklad č. 97007004 ze dne 30. 4. 2016

8. Pro vyloučení jakýchkoli pochybností žalobce uvádí, že je splněn požadavek uvedený v bodě 33 Rozsudku, dle kterého musí být výše zálohové povinnosti plátce postavena na jisto, a jehož se žalovaný dovolává. **Částky uvedené na Dokladech vydaných v období před vydáním rozhodnutí o úpadku Dlužníka odpovídají částkám později skutečně na zálohách na daň z příjmu vyplaceným. Je tedy zřejmé, že v okamžik vystavení Dokladů již byla konkrétní výše záloh známa, respektive byly všechny zálohy zúčtovány, a povinnost Dlužníka (plátce) uhradit tyto částky tak v souladu se zákonem i judikaturou Nejvyššího správního soudu ČR vznikla.**

9. Žalovaný ve Vyjádření uvádí, že okamžik zúčtování se může u jednotlivých zaměstnanců lišit, a to na základě praxe u jednotlivých účetních jednotek, případně v případě přidělování nenárokových složek mzdy ze strany jednotlivých vedoucích.

10. Toto tvrzení, žalovaného je čistě spekulativní a nijak nepodložené, nicméně se k tomuto tvrzení žalobce vyjádří. Je třeba vzít v úvahu okolnosti případu. Dlužník je společností, která v době úpadku zaměstnávala kolem deseti tisíc zaměstnanců, duben 2016 byl měsícem, který předcházel prohlášení úpadku Dlužníka. Žalobce si dovoluje tvrdit, že za měsíc před prohlášením úpadku jen málokterá společnost poskytuje nenárokové složky mzdy. Leckterá společnost má za takové situace problém hradit vůbec mzdu nárokovou. Zpoždění vyúčtování mezd zaměstnanců z důvodu rozmyšlení vedoucích, komu přidělí odměny, tedy v tomto období u Dlužníka skutečně nebylo na místě.

11. Brzké zúčtování mezd navíc nebylo u Dlužníka za měsíc duben 2016 ničím mimořádným. K zúčtování mezd došlo u Dlužníka za přecházející měsíce roku k 5.2., 7.3. a 7.4.2016. I v následujících měsících došlo k zúčtování mezd podobně brzy, jak je zřejmé z protokolu o ústním jednání při správě daní, č. j. 2290485/17/3212-60563-805242.

Důkaz:

- Protokol o ústním jednání při správě daní, č. j. 2290485/17/3212-60563-805245, ze dne 12. 6. 2017

12. Dle Vnitřního personálního standardu č. 3/2010 ve znění dodatku č. 5 (dále jen „**Standard**“) Dlužníka je určen den zúčtování mezd jako pátý pracovní den měsíce (v květnu 2016 spadal pátý pracovní den na 6. 5.). Sedmý pracovní den dle Standardu následně probíhají převody mezd na účty zaměstnanců nebo výplaty složenkou. Žalobce by tak pravděpodobně mohl také

prokázat, že i k samotnému uhrazení mezd zaměstnancům došlo již před rozhodnutím o úpadku, ponechá však na zvážení soudu, zda toto bude považovat za nezbytné, a to především vzhledem k počtu zaměstnanců Dlužníka, a ke skutečnosti, že vznik povinnosti je vázán již na předchozí zúčtování, které může být spolehlivě prokázáno Doklady, a které probíhalo pravidelně na základě Standardu.

Důkaz: - *Vnitřní personální standard č. 3/2010 ve znění dodatku č. 6*

13. Tyto skutečnosti navíc byly žalovanému také sděleny, neboť dne 12. 6. 2017 (čtyři dny po vyhotovení Vyjádření), provedl místní šetření v pracovištích Dlužníka, na nichž byl žalovanému detailně objasněn proces zúčtování mezd zaměstnanců Dlužníka, jak je zřejmé z přiložených protokolů o ústním jednání. **Skutečnost, že k zúčtování příjmů dochází pátý pracovní den měsíce, je tak žalovanému známá a byla mu také prokázána, tak jako je nyní prokázána soudem.**

Důkaz: - *Protokol o ústním jednání při správě daní, č.j. 2290485/17/3212-60563-805245, ze dne 12.6.2017*
- *Protokol o ústním jednání při správě daní, č.j. 2390275/17/3212-60563-804396, ze dne 12.6.2017*
- *Protokol o ústním jednání při správě daní, č.j. 2390274/17/3212-60563-800438, ze dne 12.6.2017*
- *Protokol o ústním jednání při správě daní, č.j. 2393748/17/3212-60563-800236, ze dne 12.6.2017*

14. Termín místních šetření ani otázky žalovaného jistě v těchto souvislostech nebyly náhodné. Žalobce považuje za přinejmenším za zvláštní, když správce daně požaduje po daňovém subjektu, aby mu sdělil informace, které má správce daně nepochybně v úmyslu dále používat proti daňovému subjektu ve sporném řízení.
15. Žalobce dále odmítá tvrzení žalobce, že k prokázání zúčtování mezd konkrétních poplatníků nepostačují souhrnné mzdově-účetní doklady. Prokazování zúčtování jednotlivých mezd jednotlivých zaměstnanců Dlužníka považuje žalobce za nadbytečné. Souhrnné doklady jsou sestaveny na základě všech mezd jednotlivých zaměstnanců, na těchto dokladech jsou konkrétní přesné částky, které odpovídají součtu všech částek za všechny zaměstnance. Nejedná se o částky, které by si někdo „vycucal z prstu“. V řízení přeci nejde o prokázání konkrétních mezd, konkrétních zaměstnanců, ale o prokázání, ke kterému dni byly tyto mzdy zúčtovány. U dlužníka nedocházelo k zúčtovávání mezd po jednom, ale hromadně pro všechny zaměstnance, a to hned v prvních dnech každého měsíce. Souhrnné doklady nemohou být vytvořeny, dokud k takovému zúčtování u všech zaměstnanců nedojde, tedy bez znalosti přesné výše mezd jednotlivých zaměstnanců. Těžko lze vytvořit souhrnný doklad, pokud nejsou známy jednotlivé položky daného souhrnu.
16. **Žalobce má na základě výše uvedeného za to, že bylo dostatečně prokázáno, že povinnost Dlužníka srazit a odvést zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za měsíc duben 2016 vznikla již před rozhodnutím o úpadku (9. 5. 2016), a že se tedy nejedná o pohledávku za majetkovou podstatou dle ustanovení § 168 odst. 2 písm. e) InsZ.**

Ad c)

17. V čl. III Vyjádření se žalovaný zřejmě (v rozporu se zbytkem Vyjádření i Rozsudkem) snaží naznačovat, že není rozhodující okamžik, kdy došlo ke vzniku povinnosti Dlužníka srazit a odvést zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za měsíc duben 2016, nýbrž kdy provedl Platby na účet žalovaného.
18. Žalobce nepopírá, že k uhrazení Plateb došlo až v období mezi 24. 5. 2016 až 26. 5. 2016, tedy po rozhodnutí o úpadku. Okamžik uhrazení Plateb je však pro toto řízení zcela

irelevantní, neboť jak vyplývá ze žaloby i z výše uvedeného, rozhodný je pouze okamžik vzniku pohledávky žalovaného, respektive vzniku povinnosti Dlužníka srazit a odvést zálohu na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za měsíc duben 2016.

19. Dle rozsudku Vrchního soudu v Praze, č.j. 102 VSPH 853/2016-72, ze dne 16.2.2017 platí, že „*Pohledávky za podstatou vyjmenovává insolvenční zákon v ust. § 168 IZ, přičemž daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění, pojistné na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti, pojistné na veřejné zdravotní pojištění a pojistné na důchodové spoření jsou pohledávkami za podstatou výlučně tehdy, pokud vznikly po rozhodnutí o úpadku.*“
20. Jak bylo nade všechnu pochybnost výše prokázáno, pohledávky žalovaného vznikly před rozhodnutím o úpadku Dlužníka. Nemůže se proto jednat o pohledávky za majetkovou podstatou. Platby tak jsou neúčinným právním úkonem zkracujícím ostatní věřitele.

IV. Závěr

21. Bylo prokázáno, že povinnost Dlužníka srazit a odvést zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za měsíc duben roku 2016 (pohledávka žalovaného), vznikla před rozhodnutím o úpadku Dlužníka. Pohledávka tak nebyla (není) pohledávkou za majetkovou podstatou a zároveň plnění pohledávek (Plateb) nesplňuje zákonem stanovené výjimky (§ 111 odst. 2 InsZ), jichž se netýká omezení Dlužníka v nakládání s majetkovou podstatou. Platbami došlo k faktickému uhrazení pohledávek vzniklých před zahájením insolvenčního řízení, které měly být uspokojovány poměrně spolu s ostatními přihlášenými pohledávkami v insolvenčním řízení. Platby jsou právními úkony, jež Dlužník učinil v rozporu s omezeními stanovenými v ustanovení § 111 InsZ.
22. **Vzhledem k výše uvedenému má žalobce za to, že Platby jsou v souladu s ustanovením § 111 odst. 3 InsZ vůči věřitelům neúčinné, a proto nadále plně trvá na svých žalobních tvrzeních a navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě vyhověl žalobě, jak byla podána.**

Podáno s účtou

Za Ing. Lee Loudu
insolvenčního správce dlužníka OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák, advokát v plné moci